EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

17. aprill 2008 *

Liidetud kohtuasjades C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P,

mille ese on Euroopa Kohtu põhikirja artikli 56 alusel 5. septembril 2006 esitatud apellatsioonkaebused,

**Thomas Flaherty** (C-373/06 P), elukoht Mainster (Iirimaa),

**Larry Murphy** (C-379/06 P), elukoht Brandyhill (Iirimaa),

**Ocean Trawlers Ltd** (C-382/06 P), asukoht Killybegs (Iirimaa),

esindajad: *solicitor* D. Barry ja A. Collins, *SC*, (C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P) ning eelnimetatud ja P. Callagher, *SC*, (C-379/06 P),

apellatsioonkaebuse esitajad,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

teised menetlusosalised:

**Iirimaa,**

menetlusse astuja esimeses kohtuastmes,

**Euroopa Ühenduste Komisjon**, esindajad: B. Doherty ja M. van Heezik, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja esimees P. Jann, kohtunikud A. Tizzano, A. Borg Barthet (ettekandja), M. Ilešič ja E. Levits,

kohtujurist: E. Sharpston,
kohtusekretär: vanemametnik L. Hewlett,

arvestades kirjalikus menetluses ja 20. septembri 2007. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 11. detsembri 2007. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

**otsuse**

1 T. Flaherty, L. Murphy ja äriühing Ocean Trawlers Ltd paluvad apellatsioonkaebuses tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 13. juuni 2006. aasta otsuse liidetud kohtuasjades T-218/03–T-240/03: Boyle jt *vs.* komisjon (EKL 2006, lk II-1699, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus"), millega Esimese Astme Kohus jättis nende hagid komisjoni 4. aprilli 2003. aasta otsuse 2003/245/EÜ komisjonile saabunud taotluste kohta suurendada IV mitmeaastase arendusprogrammi eesmärke parandamaks 12-meetrise kogupikkusega laevade ohutust, navigatsiooni, hügieenitingimusi, toodete kvaliteeti ja töötingimusi (ELT L 90, lk 48, edaspidi „vaidlusalune otsus") tühistamiseks vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata ning jättis hagejate kohtukulud nende endi kanda.

2 Euroopa Kohtu presidendi 5. märtsi 2007. aasta määrusega liideti kohtuasjad C-373/06 P, C-379/06 P ja C-382/06 P suulise menetluse ja kohtuotsuse huvides.

## Õiguslik raamistik

3 Euroopa Liidu Nõukogu võttis 26. juunil 1997 vastu otsuse 97/413/EÜ ühenduse kalandussektori ümberkorraldamise eesmärkide ja üksikasjalike eeskirjade kohta kalavarude ja nende kasutamise püsiva tasakaalu saavutamiseks ajavahemikul 1. jaanuar 1997 kuni 31. detsember 2001 (EÜT L 175, lk 27).

4 Selle otsuse artikli 4 lõike 2 kohaselt:

„Liikmesriikidele suunatud mitmeaastastes arendusprogrammides on laevastiku püügimahu suurendamine, mis tuleneb üksnes ohutuse alastest parandustest, iga laeva puhul eraldi põhjendatud, kui see ei too kaasa asjaomaste laevade püügikoormuse suurenemist.” [mitteametlik tõlge]

5 Komisjoni 16. detsembri 1997. aasta otsuse 98/125/EÜ, millega kinnitatakse Iirimaa kalalaevastiku mitmeaastane arendusprogramm ajavahemikuks 1. jaanuar 1997 kuni 31. detsember 2001 (EÜT 1998, L 39, lk 41, edaspidi „MAP IV”) lisa punkti 3.3 esimene lõik on sõnastatud järgmiselt:

„Liikmesriigid võivad igal hetkel esitada komisjonile ohutuse parandamise programmi. Vastavalt otsuse 97/413/EÜ artiklite 3 ja 4 sätetele otsustab komisjon, kas selles programmis ette nähtud püügimahu suurendamine õigustab sellele vastavat MAP IV eesmärkide suurendamist.” [mitteametlik tõlge]

**Vaidluse taust**

6 Vaidlustatud kohtuotsuse aluseks oleva vaidluse tausta, nagu see on nimetatud kohtuotsuses esitatud, võib kokku võtta järgmiselt.

7 Ajavahemikul 1999–2001 toimus Iirimaa mere- ja loodusvarade ministeeriumi (edaspidi „ministeerium”) ja komisjoni vahel kirjavahetus seoses otsuse 97/413 artikli 4 lõikega 2.

8 Selle ajavahemiku jooksul taotlesid kõik 23 apellanti ministeeriumilt püügimahu suurendamist ohutuse alaste paranduste tegemiseks vastavalt otsuse 97/413 artikli 4 lõikele 2 ja otsuse 98/125 lisa punktile 3.3.

9 14. detsembri 2001. aasta kirjaga taotles ministeerium komisjonilt otsuse 97/413 artikli 4 lõike 2 alusel Iirimaa laevastiku püügimahu suurendamist 1304 brutoregistertonni võrra polüvalentse püügi puhul ja 5335 brutoregistertonni võrra pelaagilise püügi puhul. See kiri täiendas ministeeriumi varasemat taotlust kahe laeva osas, mis saadeti komisjonile „sissejuhatava asjana”.

10 Ministeeriumi kõnealuses kirjas oli märgitud, et see on esitatud 38 laevaomaniku taotluse alusel, kes on oma laeva parandanud või selle välja vahetanud või kavatsevad seda teha. Kirjale olid lisatud üksikasjalikud dokumendid 38 asjaomase laeva kohta. Nimetatud kirja juurde kuuluvast tabelist ilmneb, et nende laevaomanike hulgas olid 18 hagejat esimeses kohtuastmes.

11 Vaidlusaluse otsuse resolutiivosa on sõnastatud järgmiselt:

„*Artikkel 1*

Taotluste nõuetekohasus

Taotlused MAP IV eesmärkide suurendamiseks tonnaaži osas loetakse nõuetekohaseks, kui on täidetud järgmised tingimused:

1) taotlused on liikmesriigi poolt eraldi saadetud enne 31. detsembrit 2001;

2) laev peab olema nõuetekohaselt ühenduse laevastikuregistris registreeritud;

3) asjaomase laeva kogupikkus peab olema vähemalt 15 meetrit;

4) tonnaaži suurenemine peab tulenema olemasoleva, registreeritud ja tööde teostamise alguse hetkel vähemalt viis aastat vana laeva peateki ajakohastamisest või plaanitavast ajakohastamisest. Kui kalalaev on merel kadunuks jäänud, peab tonnaaži suurenemine tulenema asenduslaeva peateki suuremast mahust võrreldes merel kadunuks jäänud laevaga;

5) tonnaaži suurenemine on põhjendatud ohutuse, navigatsiooni, hügieenitingimuste, toote kvaliteedi ja töötingimuste parandamise korral;

6) ajakohastatud laeva või asenduslaeva peatekist allpool asuvad ruumid ei tohi suureneda.

Taotlused suurendada MAP IV eesmärke võimsuse osas ei ole nõuetekohased.

*Artikkel 2*

Artiklis 1 sätestatud nõuete alusel vastuvõetavaks osutunud taotlused on lisatud I lisasse.

Artiklis 1 sätestatud nõuete alusel rahuldamata jäetud taotlused on lisatud II lisasse.

*Artikkel 3*

Käesoleva otsuse adressaadid on Belgia Kuningriik, Iirimaa, Madalmaade Kuningriik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriik." [mitteametlik tõlge]

12 Vaidlusaluse otsuse II lisas nimetatud „rahuldamata jäetud taotluste" nimekirja kuuluvad apellatsioonkaebuse esitajate taotlused asendada uute laevadega MFV Westward Isle (Flaherty), MFV Menhaden (Murphy) ja MFV Golden Rose (Ocean Trawlers Ltd), millest ükski ei jäänud merel kadunuks.

**Menetlus Esimese Astme Kohtus ja vaidlustatud kohtuotsus**

13 Kakskümmend kolm hagejat palusid Esimese Astme Kohtul tühistada vaidlusaluse otsuse osas, millega jäeti rahuldamata nende taotlused suurendada nende laevade püügimahtu. Kõik taotlused puudutasid uute laevade ehitamist eesmärgiga asendada olemasolevad laevad, mis ei olnud jäänud merel kadunuks. Hagejad tuginesid oma nõuete toetuseks komisjoni pädevuse puudumisele, põhjendamiskohustuse rikkumisele ja võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumisele.

14 Esiteks uuris Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuses komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväidet, mis seisnes selles, et vaidlusalune otsus ei puuduta asjaomaseid hagejaid otseselt ega isiklikult EÜ artikli 230 neljanda lõigu tähenduses. Kohus lükkas kõnealuse vastuväite tagasi, põhjendades seda eeskätt sellega, et vaidlusalust otsust tuleb esiteks käsitleda individuaalsete otsuste kogumina, millest igaüks mõjutab selle otsuse lisades nimetatud laevaomanike õiguslikku seisundit, sh hagejate õiguslikku seisundit, keda need faktilised asjaolud eristavad kõigist teistest isikutest ja individualiseerivad analoogselt otsuse adressaadiks oleva isikuga, ning teiseks mõjutab see otsus otseselt hagejate õiguslikku seisundit ega jäta selle täitmise eest vastutavatele adressaatidele mingisugust kaalutlusõigust.

15 Esimese Astme Kohus lükkas siiski nelja hageja – kellest kolm on apellatsioonkaebuse esitajateks käesolevas menetluses – esimeses kohtuastmes esitatud hagid vastuvõetamatuse tõttu tagasi. Kohus märkis vaidlustatud kohtuotsuse punktides 61 ja 62 järgmist:

„61 Menetlust korraldavate meetmete raames Iirimaale esitatud küsimustele antud vastuseid arvestades tõstatas Esimese Astme Kohus siiski omal algatusel küsimuse, kas neljal hagejal oli huvi käesoleval juhul menetluse algatamiseks […]. Nendeks hagejateks on Thomas Flaherty (T-224/03), Ocean Trawlers Ltd (T-226/03), Larry Murphy (T-236/03) ja O'Neill Fishing Co. Ltd (T-239/03).

62 Nende vastustest ilmneb, et need hagejad tuginesid oma toonasele kavatsusele lasta ehitada laevad ja anda neile [vaidlusaluse] otsuse II lisas märgitud nimed. Siiski selgus, et hagejad ei ole nende laevade ehitamist alustanud, mistõttu ei olnud nad [vaidlusaluse] otsuse tegemise kuupäeval tegelikult kõnealuste laevade omanikud. Sellest tulenevalt ei olnud neil hagejatel huvi menetluse algatamiseks. Igal juhul ei puuduta [vaidlusalune] otsus neid isiklikult, kuna asjaomased laevad on fiktiivsed."

16 Teiseks uuris Esimese Astme Kohus vaidlusalust otsust esimese kohtuastme ülejäänud 19 hageja laevade osas järgmiselt:

„105 Tuleb märkida, et otsuse 97/413 artikli 4 lõige 2 […] ei sea ühtegi piirangut seoses laeva vanusega, mille püügimahtu tahetakse ohutusega seoses suurendada. Selle sätte sõnastuse järgi on esmapilgul kõik ohutuse alastest parandustest tulenevad püügimahu suurendamised lubatud, kui need suurenda-

mised ei too kaasa püügikoormuse suurenemist. Kui nõukogu oleks tahtnud uued laevad välistada, oleks ta seda tõenäoliselt täpsustanud […]

[…]

108 Vastupidiselt komisjoni väidetele ei tähenda otsuse 97/413 artikli 4 lõikes 2 nimetatud paranduste mõiste ühele konkreetsele laevale tehtud parandusi, vaid seda tuleb mõista tervet ühe riigi laevastikku hõlmavana. Selles osas tuleb muu hulgas märkida, et otsuse 98/125 lisa punkt 3.3 käsitleb riigi laevastiku „ohutuse parandamise programmi" üldiselt.

109 Samuti tuleb arvesse võtta otsuse 97/413 eesmärke. Selle otsuse eesmärk on kalavarude säilitamine ühenduse vetes. Siiski arvestas nõukogu „vajadust tagada ühenduse kalalaevastikule võimalikud kõrgeimad ohutusnormid" (põhjendus 12). Seetõttu lisas ta nimetatud otsusesse artikli 3 (mis käsitleb kalalaevu, mille kogupikkus on alla 12 meetri, välja arvatud traalerid) ja artikli 4 lõike 2.

110 Vastupidiselt komisjoni väidetele ei ole otsusega 97/413 kehtestatud eesmärkide täitmiseks vaja uusi laevu selle otsuse artikli 4 lõikes 2 sätestatud menetlusest välja arvata. Esimese Astme Kohus rõhutab selles osas, et viimati nimetatud säte on selle eesmärgiga kooskõlas, kuna see keelab igasuguse püügikoormuse suurendamise. Komisjon, kes tugines väga märkimisväärse

suurusega suurendamistele, mis ei olnud põhjendatud ohutuse alaste kaalutlustega, oleks võinud iga laeva puhul eraldi välja selgitada, kas püügikoormus suureneb. Ta märgib ise, et sellise suurendamise keelu mõte on täita otsuse 97/413 üldist eesmärki, milleks on ühenduses püütud kalade hulka vähendada […]

[…]

134 Kõike eelnevat arvesse võttes tuleb otsustada, et [vaidlusaluses] otsuses selliste kriteeriumite kehtestamisega, mida ei ole käesoleval juhul kohaldamisele kuuluvates õigusnormides ette nähtud, on komisjon ületanud oma pädevust. Seetõttu on esimene väide vastuvõetav ning [vaidlusalune] otsus tuleb tühistada, ilma et oleks vaja uurida teisi väiteid."

**Apellatsioonkaebused**

17 Apellandid väidavad oma apellatsioonkaebustes, et Esimese Astme Kohtu hinnang nende hagide vastuvõetamatuse kohta rikub õigusnormi. Nad paluvad Euroopa Kohtul tühistada vaidlustatud kohtuotsuse osas, millega jäeti esimeses kohtuastmes nende hagid rahuldamata ja kohtukulud nende endi kanda. Lisaks paluvad apellandid, et Euroopa Kohus tühistaks vaidlusaluse otsuse ja mõistaks komisjonilt välja nii esimese kohtuastme kui ka käesoleva menetluse kohtukulud.

18 Komisjon palub jätta apellatsioonkaebused põhjendamatuse tõttu rahuldamata ja mõista kohtukulud välja apellantidelt.

*Poolte argumendid*

19 Apellandid väidavad Euroopa Kohtus, et Esimese Astme Kohus on teinud väära järelduse, et neil puudub menetluse algatamise huvi ja et vaidlusalune otsus ei puuduta neid isiklikult seetõttu, et laevad, mille püügimahu suurendamist taotleti, olid fiktiivsed.

20 Apellatsioonkaebuste esitajad väidavad esiteks, et nende hagide vastuvõetavust tuleb hinnata lähtudes menetluse algatamise huvist, mis neil oli püügimahu suurendamise taotluse esitamise päeval, mitte lähtuvalt tulevikus esineda võivast sündmusest. Seega kohaldas Esimese Astme Kohus vale õiguslikku kriteeriumi, kui ta hindas menetluse algatamise huvi vaidlusaluse otsuse tegemise päeval.

21 Teiseks väidavad nad, et Esimese Astme Kohtule esitatud dokumentidest nähtub selgelt, et nad olid nii Esimese Astme Kohtule hagide esitamise päeval kui ka vaidlusaluse otsuse tegemise päeval – eeldusel, et viimast saab pidada asjakohaseks kuupäevaks – tegelikult nende laevade omanikud, mille kohta oli komisjon saanud püügimahu suurendamise taotlused, mille rahuldamisest ta keeldus. Sellest johtuvalt on Esimese Astme Kohus teinud esimeses kohtuastmes esitatud dokumentide hindamisel olulise vea, mis väljakujunenud kohtupraktika järgi peaks kaasa tooma vaidlustatud kohtuotsuse tühistamise.

22 Kolmandaks väidavad apellandid, et Esimese Astme Kohus on vaidlustatud kohtuotsuses leidnud, et kõik püügimahu suurendamise taotlused puudutasid uusi laevu, kuigi suur osa nendest oli esitatud laevade kohta, mille ehitamist kavandati. See ilmneb selgelt apellantide nimel komisjonile esitatud taotlustest. Peale selle ei ole Esimese Astme Kohus kontrollinud, kas kõik laevad, mille kohta taotlused on esitatud, olid valmis ehitatud vaidlusaluse otsuse tegemise päeval või tühistamishagide esitamise

päeval, kuivõrd kohus leidis, et see asjaolu ei oma tähtsust. Apellandid väidavad veel, et kuna Esimese Astme Kohus otsustas, et komisjonil oli kohustus uute laevade ehitamise taotlused läbi vaadata, oleks Esimese Astme Kohus pidanud need taotlused kohaldatava õiguse alusel lahendama. Seega järeldus, et apellandid ei ole isiklikult puudutatud põhjusel, et asjaomased laevad on fiktiivsed, ei ole õiguslikult põhjendatud ja on vaidlustatud kohtuotsuse põhjendustega vastuolus.

23 Komisjon väidab, et hagi vastuvõetavust ei saa tuvastada tulevikus esineda võiva sündmuse alusel. Esimese Astme Kohus ei ole siiski sellisele sündmusele tuginenud. Vastupidi, kohus on võtnud arvesse vaieldamatu asjaolu, et apellatsioonkaebuse esitajad ei ole vaidlusaluse otsuse II lisas loetletud laevu üldse valmis ehitanud. Komisjoni arvates ei olnud seega ühegi asjaolu alusel võimalik asjaomaste laevade omanikke kindlaks teha.

*Euroopa Kohtu hinnang*

24 Seda, kas Esimese Astme Kohus rikkus õigusnormi, kui ta tunnistas apellatsioonkaebuste esitajate hagid vastuvõetamatuks, tuleb analüüsida hinnangu alusel, mille Esimese Astme Kohus andis viimati nimetatute menetluse algatamise huvi kohta, ja selle alusel, kas neil on isiklik puutumus või mitte.

Menetluse algatamise huvi

25 Väljakujunenud kohtupraktika järgi peab hageja menetluse algatamise huvi hagi eseme seisukohalt esinema hagi esitamise hetkel, vastasel juhul on hagi vastuvõetamatu.

Selline vaidlusese, nagu ka menetluse algatamise huvi peavad säilima kuni kohtuotsuse tegemiseni, vastasel juhul võidakse asjas mitte teha kohtuotsust, mis eeldab, et hagi peab selle esitajale tooma selle lõpptulemuse kaudu mingit kasu (vt selle kohta 24. juuni 1986. aasta otsus kohtuasjas 53/85: AKZO Chemie ja AKZO Chemie UK *vs.* komisjon, EKL 1986, lk 1965, punkt 21, ning analoogia alusel 19. oktoobri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-19/93 P: Rendo jt *vs.* komisjon, EKL 1995, lk I-3319, punkt 13; 13. juuli 2000. aasta otsus kohtuasjas C-174/99 P: parlament *vs.* Richard, EKL 2000, lk I-6189, punkt 33, ning 7. juuni 2007. aasta otsus kohtuasjas C-362/05 P: Wunenburger *vs.* komisjon, EKL 2007, lk I-4333, punkt 42).

26 Vaidlustatud kohtuotsuse punktidest 61 ja 62 koostoimes sama kohtuotsuse punktiga 17 tuleneb, et Esimese Astme Kohus on võtnud apellantide menetluse algatamise huvi tuvastamisel peamise asjaoluna arvesse seda, et nad olid vaidlusaluse otsuse tegemise päeval otsuse II lisas osutatud laevade omanikud.

27 Esimese Astme Kohus on niisiis lähtunud sellest, et 19 hagejat, kelle kohta ta kaudselt tuvastas, et nad olid asjaomased laevad juba valmis ehitanud või alustanud nende ehitamist, saab pidada vaidlusaluse otsuse tegemise päeval nende laevade omanikeks ning järelikult oli neil huvi selle otsuse tühistamiseks, samas kui neljal ülejäänud hagejal selline huvi puudus. Viimati mainitute kohta leidis Esimese Astme Kohus, et nad ei olnud vaidlusaluse otsuse tegemise päeval otsuse II lisas osutatud laevade ehitamist veel alustanud ja seega ei olnud nad kõnealuste laevade omanikud. Esimese Astme Kohus tegi sellest järelduse, et seega ei olnud neil menetluse algatamise huvi.

28 Siinjuures tuleb meenutada, et käesolevates kohtuasjades on tegemist loamenetlusega. Iga liikmesriigi kalalaevastikule on kehtestatud teatav tonnaaž ning komisjoni otsusega saab seda tonnaaži mingil määral suurendada, kui on täidetud vastavad tingimused. Nende tingimuste kohaselt on muu hulgas nõutav, et tonnaaži osas püügimahu suurenemine tuleneks asjaomaste laevade ohutuse parandamiseks teostatud ajakohastamisest.

29 Veel tuleb märkida, et Esimese Astme Kohtus ei ole väidetud, et selle menetluse kohaselt tuleb vajalikud tööd teostada või vähemalt nendega alustada enne loa andmist. Nagu vaidlustatud kohtuotsuse punktist 61 koostoimes punktiga 17 nähtub, tõstatas Esimese Astme Kohus selle küsimuse omal algatusel.

30 Antud küsimuse käsitlemisel ei ole Esimese Astme Kohus viidanud ühelegi kohaldatavale ühenduse õigusnormile, mis sellise nõude esitaks.

31 Lisaks on Esimese Astme Kohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 100–134 leidnud, ilma et käesolevates apellatsioonkaebustes oleks sellele vastu vaieldud, et ohutuse alased parandused, mis õigustavad tonnaaži osas püügimahu suurendamist, võivad tuleneda asenduslaeva ehitamisest.

32 Neil kaalutlustel jättis Esimese Astme Kohus tähelepanuta asjaolu, et igal isikul, kes on taotlenud sellega seoses kohaldatavate sätete kohaselt püügimahu suurendamist asenduslaeva ehitamisest tulenevate ohutuse alaste paranduste tõttu, on ilmselge huvi taotleda vastavast loast keeldumise otsuse tühistamist. Ehkki vastab tõele, et selline huvi on palju märkimisväärsem nende isikute puhul, kes olid selle otsuse tegemise päevaks jõudnud teha kulutusi laeva ehitamiseks, on selline huvi siiski täheldatav ka nende puhul, kes ei ole veel ehitamist alustanud.

33 Selle komisjoni otsuse tühistamine, millega keeldutakse taotletud loa andmisest, tähendab tegelikult kõikide isikute jaoks, kelle taotlused jäeti rahuldamata, et loa saamine muutub taas võimalikuks pärast nende taotluste uut läbivaatamist, mida komisjon on kohustatud tegema. Juhul kui luba antakse, tähendab see seda, et võib alustada veel tegemata jäänud töödega taotletud tonnaaži suurendamiseks või suurendatud tonnaaži kasutamiseks, järgides kõiki kohaldatavaid tingimusi ja tähtaegu.

34 Järelikult rikkus Esimese Astme Kohus õigusnormi, kui ta leidis vaidlustatud kohtuotsuse punktis 62, et apellatsioonkaebuste esitajatel puudus menetluse algatamise huvi, kuna nad ei olnud vaidlusaluse otsuse tegemise päeval otsuse II lisas osutatud laevade ehitamist alustanud, mistõttu ei olnud nad sel kuupäeval kõnealuste laevade omanikud.

35 Seetõttu tuleb märkida, et kõigil esimese kohtuastme hagejatel oli huvi esitada vaidlusaluse otsuse peale hagi.

Hagejate isiklikku puutumust käsitlev küsimus

36 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikale saavad teised isikud, kes ei ole otsuse adressaadid, väita, et see puudutab neid isiklikult ainult siis, kui see mõjutab neid mingi neile omase tunnuse või neid iseloomustava faktilise olukorra tõttu, mis neid kõigist teistest isikutest eristab, ning seega individualiseerib neid sarnaselt otsuse adressaadiga (15. juuli 1963. aasta otsus kohtuasjas 25/62: Plaumann *vs*. komisjon, EKL 1963, lk 197, 223, 17. jaanuari 1985. aasta otsus kohtuasjas 11/82: Piraiki-Patraiki jt *vs.* komisjon, EKL 1985, lk 207, punkt 11, ja 22. novembri 2007. aasta otsus kohtuasjas C-260/05 P: Sniace *vs.* komisjon, EKL 2007, lk I-10005, punkt 53).

37 Tunnistades nelja hageja – kelle hulka kuuluvad käesolevate apellatsioonkaebuste esitajad – esitatud hagid vastuvõetamatuks, leidis Esimese Astme Kohus muu hulgas, et neil puudub EÜ artikli 230 neljanda lõigu tähenduses isiklik puutumus. Esimese Astme Kohus küll nõustus, et vaidlusalune otsus puudutas kõiki esimese kohtuastme hagejaid otseselt ning et asjaolu, et nad olid vaidlusaluse otsuse lisades nimetatud laevade omanikud, oli piisav nende isikliku puutumuse tuvastamiseks, kuid eristas

siiski apellatsioonkaebuse esitajaid üksnes lähtuvalt sellest, et nende laevad olid „fiktiivsed".

38 Nagu kohtujurist oma ettepaneku punktides 31 ja 32 märkis, on sõnal „fiktiivne" kaks võimalikku tähendust. Selle sõna tavatähendus on seotud millegagi, mis ei ole ehtne ja mis on välja mõeldud ning mis seetõttu eksisteerib ainult kujutluses. Käesolevates kohtuasjades viitaks nimetatud sõna sellele, et apellandid ei soovinud tegelikult algseid laevu suurema ohutusega asenduslaevade vastu välja vahetada või et see oli kõigest nende ebamäärane idee või kavatsus, mille tajutavat elluviimist ei oldud alustatud.

39 Vaidlustatud kohtuotsuse punktist 62 nähtub, et apellatsioonkaebuste esitajate puhul järeldas Esimese Astme Kohus nende laevade „fiktiivsust" asjaolust, et laevad ei olnud vaidlusaluse otsuse tegemise päevaks valmis ehitatud.

40 On tõsi, nagu leiab komisjon, et küsimus, kas konkreetne laev on juba valmis ehitatud või mitte, on faktiküsimus, mis ei saa olla apellatsioonkaebuse ese, välja arvatud juhul, kui ilmneb, et Esimese Astme Kohus on tõendeid moonutanud. Seevastu küsimus sellest, kas asjaolu, et kavandatav laev ei ole veel valmis ehitatud, tähendab, et hageja ei ole isiklikult puudutatud, on õiguslik küsimus, mille osas saab apellatsiooni korras edasi kaevata.

41 Samadel põhjustel, mis on toodud käesoleva otsuse punktides 25–32 menetluse algatamise huvi osas, tuleb märkida, et Esimese Astme Kohus on rikkunud õigusnormi, leides vaidlustatud kohtuotsuse punktis 62, et apellatsioonkaebuste esitajatel puudub isiklik puutumus, kuna vaidlusaluse otsuse tegemise päeval ei olnud nad otsuse

II lisas osutatud laevade ehitamist alustanud, mistõttu nad ei olnud sel kuupäeval laevade omanikud. Kuna nad aga esitasid individuaalsed ohutuse tonnaaži suurendamise taotlused vaidlusaluse otsuse II lisas loetletud laevade kohta, siis tuleb märkida, et see kujutab endast asjaolu, mis võib neid vastavalt käesoleva otsuse punktis 36 meenutatud kohtupraktikale kõigist teistest isikutest eristada ja individualiseerida neid sarnaselt kõnealuse otsuse adressaadiga.

42 Eeltoodust tulenevalt tuleb vaidlustatud kohtuotsus tühistada osas, millega tunnistati käesolevate apellatsioonkaebuste esitajate hagid esimeses kohtuastmes vastuvõetamatuks.

43 Euroopa Kohtu põhikirja artikli 61 kohaselt tühistab Euroopa Kohus Esimese Astme Kohtu otsuse, kui apellatsioonkaebus on põhjendatud. Kui menetlusstaadium lubab, võib ta teha ise asja suhtes lõpliku kohtuotsuse või suunata asja tagasi Esimese Astme Kohtusse otsustamiseks.

44 Kuna käesolevas asjas menetlusstaadium seda lubab, teeb Euroopa Kohus lõpliku otsuse apellatsioonkaebuste esitajate nõuete kohta, milles taotletakse vaidlusaluse otsuse tühistamist.

45 Esimese Astme Kohtule esitatud menetlusdokumentidest ilmneb, et kui apellatsioonkaebuste esitajate poolt sellele kohtule esitatud hagid loetakse vastuvõetavaks, ei erista neid enam miski ülejäänud 19 hagejast, kelle hagi tunnistati vastuvõetavaks. Kõikidel hagidel oli sama ese ja kõik hagejad, keda esindasid samad advokaadid, on esitanud samu väiteid.

46 Mis puutub Esimese Astme Kohtus hagejate esitatud väitesse, et komisjonil puudus pädevus kohaldada vaidlusaluse otsuse artikli 1 lõikes 2 kohaldatavates ühenduse õigusnormides sätestamata kriteeriumi, tuleb samadel põhjustel, mis on toodud vaidlustatud kohtuotsuse punktides 100–134, iseäranis punktides 105 ja 108–110, sedastada, et otsuse 97/413 artikli 4 lõige 2 ei sea ühtegi piirangut seoses laeva vanusega, mille püügimahtu tahetakse ohutusega seoses suurendada, ja et nimetatud sättes osutatud paranduste mõiste ei tähenda ühele konkreetsele laevale tehtud parandusi, vaid seda tuleb mõista tervet ühe riigi laevastikku hõlmavana. Seega ei ole vaja uusi laevu nimetatud sättes ette nähtud menetlusest välja arvata, et saavutada selle otsusega taotletud eesmärk ehk kalavarude säilitamine ühenduse vetes.

47 Neil kaalutlustel tuleb märkida, et vaidlusaluses otsuses selliste kriteeriumide kehtestamisega, mida ei ole käesoleval juhul kohaldamisele kuuluvates õigusnormides ette nähtud, ületas komisjon oma pädevust. Seega tuleb selle väitega nõustuda ning vaidlusalune otsus apellatsioonkaebuste esitajate laevadele kohaldatavas osas tühistada, ilma et oleks vaja uurida apellantide teisi väiteid.

**Kohtukulud**

48 Vastavalt kodukorra artikli 69 lõikele 2, mida kodukorra artikli 118 alusel kohaldatakse apellatsioonkaebuste suhtes, on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna apellatsioonkaebuste esitajad on nõudnud kohtukulude väljamõistmist komisjonilt nii esimeses kohtuastmes kui ka käesolevate apellatsioonkaebuste raames ja komisjon on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb nimetatud kulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

1. **Tühistada Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu 13. juuni 2006. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-218/03–T-240/03: Boyle jt *vs.* komisjon osas, millega Esimese Astme Kohus jättis T. Flaherty, L. Murphy ja äriühingu Ocean Trawlers Ltd hagid komisjoni 4. aprilli 2003. aasta otsuse 2003/245/EÜ komisjonile saabunud taotluste kohta suurendada IV mitmeaastase arendusprogrammi eesmärke parandamaks 12-meetrise kogupikkusega laevade ohutust, navigatsiooni, hügieenitingimusi, toodete kvaliteeti ja töötingimusi tühistamiseks vastuvõetamatuse tõttu rahuldamata ning jättis hagejate kohtukulud nende endi kanda.**

2. **Tühistada otsus 2003/245 osas, milles seda kohaldatakse T. Flaherty, L. Murphy ja äriühingu Ocean Trawlers Ltd laevadele.**

3. **Mõista Euroopa Ühenduste Komisjonilt välja T. Flaherty, L. Murphy ja äriühingu Ocean Trawlers Ltd nii esimeses kohtuastmes kui ka käesolevate apellatsioonkaebuste raames kantud kohtukulud.**

Allkirjad